

A Pro Progressio díjnak köszönhetően a Türr István Gimnázium 34 diákjával és 5 tanárával november 27-én elindultunk a paksi atomerőmű életének felforgatására. A kora reggeli- szinte hajnali - indulás a társaságot rendkívül megrázta, hiszen utazásunk első órájában csendesség lett úrrá a buszon. Ám ahogy egyre világosabb lett, a busz is megtelt élettel. A 3 órás utazás, a korán kelés, úgy gondolom megérte a fáradságot. Az Atomerőmű kárpótolt minket mindenért, hatalmas méretével, különlegességével. Mindez nem véletlen, ugyanis a paksi az egyetlen atomerőmű kicsi országunkba.

Megérkezésünket követően a Látogatóközpontba irányítottak minket. Itt egy roppant érdekesítő és minden kíváncsiságunkat kielégítő idegenvezetésben volt részünk. Megtudtuk többek között, hogy az ország villamosenergia-termelésének 40%-át adja, ami nem egy elhanyagolható mennyiség. Az erőmű egyéb villamos erőművekkel összehasonlítva a legkevésbé környezetszennyező, nem bocsát ki szén-dioxidot.

Mielőtt bemehettünk volna az atomerőmű azon területére, ahol már munkálatok folytak, egy komoly biztonsági vizsgálaton kellett átmennünk, valamint sorszámot is kaptunk.

Elmesélték és illusztrálták is a villamosenergia-előállítását, ami egy roppant bonyolult, összetett folyamat.

A létesítmény egy részébe - ami leginkább egy gigantikus gyárbelsőre emlékeztetett, hatalmas, több tonnás gépekkel - csak védősisakban mehettünk be, fül dugókkal a füleinkben. Mindezek az óvintézkedések szükségesek voltak, főleg a fül dugó, mert a hangzavar nagyobb volt, mint egy rock koncerten.

Érdekes volt látni az ott dolgozó embereket, akik nem utcai ruhában, hanem speciális kezes-lábasban dolgoznak, amelyet a műszak végén le kell adni az esetleges radioaktív szennyeződések miatt.

Csoportunk utolsó állomása az Atomerőmű saját „kis” múzeuma volt (Atomenergetikai Múzeum). Itt összefoglalták nekünk a nap folyamán látottakat, hallottakat, valamint még több érdekességre hívták fel a figyelmünket.

Összességében óriási élmény volt, tanár és diák számára egyaránt, hiszen nem mindenki mondhatja el magáról, hogy látta és bent volt a paksi atomerőműben, főleg nem egy ilyen jó társasággal!

Szente Gréta